

ХУЛОСАИ

**шурои диссертатсионии 6D.KOA-024 назди Донишгоҳи миллии
Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих**

Парвандаи аттестатсионии № _____

Қарори шурои диссертатсионӣ аз 07.10.2026, таҳти №21

Барои сазовор донишманди Сайдализода Рустам Абдулло, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих.

Диссертатсия дар мавзӯи «Бадоеъ-ул-вақоеъ»-и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ ҳамчун сарчашмаи таърихӣ-этнографии асрҳои XV–XVI» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 6.1.5. Таърихшиносӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихиро 08-уми июли соли 2026, суратмаҷлиси №9, шурои диссертатсионии 6D.KOA-024 назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17, Фармоиши КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 07-уми январи соли 2022, таҳти №24/шд тасдиқ гардида, аз 31-уми майи соли 2024, таҳти №167/шд ба ҳайати он таъйири иловаҳо ворид карда шудааст) ба ҳимоя қабул кардааст.

Довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ Сайдализода Рустам Абдулло 19 ноябри соли 1972 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таваллуд шудааст. Пас аз хатми мактаби таҳсилоти миёнаи умумии №21-и ноҳияи Восеъ (1992) ба факултети таъриху филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Кулоб (ҳоло факултети таърих, ҳуқуқ ва муносибатҳои байналмилалӣ Донишгоҳи давлатии Кулоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ) дохил шуда, онро соли 1997 аз рӯйи ихтисоси таъриху филология бомуваффақият хатм намуд.

Фаъолияти меҳнатии Сайдализода Рустам Абдулло аз соли 1997 оғоз мегардад. Аз соли 2020 то ин ҳол ҷониб муаллими калони кафедраи таърих ва методикаи таълими таърихи Донишгоҳи давлатии Кулоб ба номи А. Рӯдакӣ фаъолият дорад.

Сайдализода Рустам Абдулло бо фармоиши ректори Донишгоҳи давлатии Кулоб ба номи А. Рӯдакӣ аз 28.01.2020, №6 ба ҳайси унвонҷӯи кафедраи таърих ва методикаи таълими таърих қабул гардидааст.

Мавзӯи рисолаи илмӣ Сайдализода Рустам Абдулло «Бадоеъ-ул-вақоеъ»-и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ ҳамчун сарчашмаи илмӣ-таърихӣ асрҳои XV–XVI» дар ҷаласаи шурои олимони Донишгоҳи давлатии Кулоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ аз 28 январи соли 2020, таҳти №6 зери роҳбарии д.и.т., профессор Курбонов Б.Р. тасдиқ шудааст. Пас аз муҳокима ва пешниҳоди мутахассисон номи рисола ба «Бадоеъ-ул-вақоеъ»-и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ ҳамчун сарчашмаи таърихӣ-этнографии асрҳои XV–XVI иваз карда шуд (протоколи №11 аз 24.06.2025)

Диссертатсия дар кафедраи таърих ва методикаи таълими таърихи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рудакӣ муҳокима ва ба ҳимоя пешниҳод шудааст (аз 24.06.2025, протоколи №11).

Рохбари илмӣ: Курбонов Баҳром Раҳмонович – доктори илмҳои таърих, профессор, ноиби ректор оид ба таълими Донишкадаи ислומии Тоҷикистон ба номи Имоми Аъзам–Абуҳанифа.

Муқарризони расмӣ:

Муродзода Аҳмадхон Амроҳон – доктори илмҳои таърих, директори Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи А. Дониши АМИТ;

Сайнаков Сайнак Парпишоевич – номзади илмҳои таърих, дотсент, мудири кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни;

Муассисаи пешбар: Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б.Ғ. Ғафуров (ш. Хучанд)

Дар тақризи мусбати муассисаи пешбар, ки аз ҷониби раиси ҷаласа – номзади илмҳои таърих, дотсент, и.в. мудири кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б.Ғ. Ғафуров Икромов Н.А., таъхисгарон – номзади илмҳои таърих, дотсент Шарифзода Ш., Абдукаримов Ҷ.А., котиби ҷаласа Абдуллоева М. (суратмаҷлиси №2, аз 18.09.2026) имзо ва аз ҷониби ректори Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б.Ғ. Ғафуров номзади илмҳои таърих, дотсент Набизода М.С. тасдиқ шудааст, қайд гардидааст, ки диссертатсияи Сайдализода Рустам Абдулло бо назардошти навгонии илмӣ, мубрамӣ, аҳаммияти назариявӣ ва амалияш сазовори баҳои мусбат буда, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад. Рисола дорои нуқтаҳои илмӣ ва ҳулосаҳои асоснок буда, муаллифи он Сайдализода Рустам Абдулло сазовори дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 6.1.5. Таърихшиносӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ мебошад.

Унвонҷӯ муаллифи 1 монография, 11 мақолаи илмӣ мебошад, ки аз онҳо 6 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ғайр гардидаанд. Интишороти унвонҷӯ нуқтаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмунҳои диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

Муҳимтарин интишороти унвонҷӯ аз рӯи мавзӯи диссертатсия:

а) Монографияи илмӣ:

[1–М]. Сайдалиев Р.А. Бадоеъ–ул–ақоеъ, ҳулосагирии илмӣ–таърихӣ ва таҳлили этнографӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев. Душанбе: Ирфон, 2019. 165с. (ISBN 987-99975-1-114-0).

б) Мақолаҳои, ки дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд:

[2–М]. Сайдалиев Р.А. Ривҷебии сағъати мусиқӣ ва рассомӣ дар

«Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – №3/6 (176). – Душанбе, 2015. – С. –13–16. (ISSN 2074–1847).

[3–М]. Сайдалиев Р.А. Инъикоси маросими дафн дар «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев // (ISSN 2219–5408) Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни. №1 (84). Душанбе, 2020. – С. 191–195. (ISSN 2219–5408).

[4–М]. Сайдалиев Р.А. Инъикоси сару либоси миллӣ дар сарчашмаи илмӣ–таърихии «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев // Паёми Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ. №1 (25). Кӯлоб, 2021. – С. 52–58. (ISSN 2616–526).

[5–М]. Сайдалиев Р.А. Инъикоси масоили туй дар сарчашмаи илмӣ–таърихии «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Р. А. Сайдалиев // Паёми Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ. №1 (26). Кӯлоб, 2022. – С. 226–231. (ISSN 2616–5260)

[6–М]. Қурбонов Б.Р., Сайдалиев Р.А. Инъикоси вазъи низоъҳои мазҳабӣ ва оқибатҳои он дар «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Б.Р. Қурбонов, Р.А. Сайдалиев // Паёми Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ. №2 (31). Кӯлоб, 2023. – С. 305–313. (ISSN 2616–5260).

[7–М]. Сайдалиев Р.А., Носиров Х.С. Таърихи пайдоиши мадрасаҳо дар қаламрави вилоятҳои Хуросон ва Мовароуннаҳр дар асрҳои XV–XVI [Матн] / Р.А. Сайдалиев, Х.С. Носиров // – С. (ISSN 2616–5260) Паёми Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ. №2 (31). Кӯлоб, 2024. – С. 300–311. (ISSN 2616–5260)

в) Мақолаҳое, ки дар дигар нашриҳо ба таъб расидаанд:

[8–М]. Сайдалиев Р.А. Инъикоси варзиш дар «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев // Маводи конференсияи илмӣ–амалии байналмилалӣ дар мавзӯи «Нақши ҳамгироии илм, инноватсия ва технологияҳо дар рушди иқтисодии кишварҳо» – ДТМИ. Кӯлоб, 2016. – С. 135–137.

[9–М]. Сайдалиев Р.А. Унвон ва мансабҳои давлатӣ маъмурии асрҳои XV–XVI [Матн] / Р.А. Сайдалиев // Маҷаллаи илмии Академияи Идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Душанбе, 2020. – С. 45–48.

[10–М]. Сайдалиев Р.А. Инъикоси сиккаҳо ва гардиши муносибатҳои пулӣ дар ҳудуди давлатҳои Темуриёну Шайбонӣ дар асари «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ. Конференсияи илмӣ–амалии байналмилалӣ дар мавзӯи «Ҳамгироии илм, инноватсия ва истеҳсолот заминаи асосии татбиқи технологияи дуалӣ таҳсилот» – ДТМИ. Кӯлоб. 2023. – С. 414–418.

[11–М]. Сайдалиев Р.А. Ривҷебии санъати мусиқии аҳди темуриён дар асари «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев // Маводи конфронси илмӣ–назариявӣ дар мавзӯи «Нақши Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ дар тайёр намудани

мутахассисон», бахшида ба 70 солагии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ. Қ. 2. Кӯлоб, 2015. – С. 30–33.

[12–М]. Сайдалиев Р.А. «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ сарчашмаи илмӣ–таърихӣ [Матн] / Р.А. Сайдалиев // Конференсияи ҷумҳуриявӣ илмӣ–амалӣ дар мавзӯи «Нақши Эмомалӣ Раҳмон дар таъмини амнияти миллии кишварҳои Осиёи Марказӣ дар шароити тағйирпазирии ҷаҳон. Кӯлоб, 2022. – С. 255–258.

Ба автореферати диссертатсия аз ҷониби шахсони зерин тақризҳо навишта шуда, ба шурои диссертатсионӣ ворид шудаанд:

1. Доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи умумӣ ва ватании Донишгоҳи Славянии Русия ва Тоҷикистон Муҳиддинов С.Р. Тақриз мусбат аст, эрод надорад.

2. Доктори илмҳои таърих, профессор, мудири кафедраи таърихи умум Донишгоҳи донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав Халилзода Д.Х. Тақриз мусбат аст, эрод надорад.

3. Номзади илмҳои таърих и.в. дотсенти кафедраи ҳуқуқ ва фанҳои гуманитарии Донишгоҳи инноватсия ва технологияҳои рақамии Тоҷикистон Шарифов Ш.Ҷ. Тақриз мусбат аст, эрод надорад.

4. Номзади илмҳои таърих, дотсент, мудири кафедраи дипломатия ва муносибатҳои байналмилалӣ Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Алуев А.С. Тақриз мусбат аст, эрод надорад.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 61-70 ва 74 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, интихоб ва таъин гардидаанд.

Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок карда мешавад, ки онҳо аз рӯйи ихтисоси 6.1.5. Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ дар сатҳи деҳлдор таҳқиқоти илмӣ анҷом додаанд.

Шурои диссертатсионӣ қайд мекунад, ки аз тарафи довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси иҷро кардани таҳқиқоти илмӣ:

- **коркард карда шуд:** «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ ҳамчун сарчашмаи таърихӣ–этнографии асрҳои XV- XVI таҳқиқу баррасӣ гардид.

- **ошкор менамояд**, ки «Бадоеъ–ул–вақоеъ»–и Восифӣ ҳамчун сарчашмаи таърихӣ–этнографӣ дар маркази таваҷҷуҳи донишмандони ватанӣ, мактабҳои илмии Аврупо ва Руссия қарор дорад. Асар сарчашмаи пурқиммати таърихӣ–этнографӣ буда, дар омӯзиши таърихи миллати тоҷик ва илму фарҳанги он аҳамияти бузурги таърихӣ дорад.

- **пешниҳод шудааст**, ки дар робита ба омӯзиши асар баъзе масоили меҳварии муҳимми таърихи давлатдорӣ замони Темурию Шайбонӣ ва

Сафавиён, аз ҷумла, санъати меъморӣ, кандакорӣ ва гачкорӣ барин хунаркоши мардумӣ дар асоси қиёс ва истифода аз «Бадоеъ—ул—вақоеъ» мавриди омӯзиш қарор дода шавад.

- **исбот шудааст**, ки «Бадоеъ—ул—вақоеъ»-и Восифӣ тарзи зиндагонӣ, урфу одат, расму оин, одоби мемондорӣ ва паҳлуҳои дигари рӯзгори сокинону бошандагони Хуросону Мовароуннахрро инъикос менамояд. Раванди таълиму тарбия дар мадраса, хонақоҳ, масҷид, бозору хиёбон ва хонаҳои фозилон ба роҳ монда шуда, бо забонҳои форсӣ ва арабӣ сурат мегирифт. Дар ин давра дар мадрасаҳо бештар илмҳои гуногун, аз ҷумла, сарфу наҳви арабӣ, мантиқ, маонию баён, риёзиёт, таърих, улуми динӣ—фиқҳ, тафсир, ҳадис ва ғайра таълим дода мешуд. Мавҷудияти китобхонаҳо ҳамчун манбаи илму дониш ва ҳифзи осори таърихӣ саҳм ва нақши бузург дошт.

- **ҷорӣ намудани** курси махсус бо истифода аз «Бадоеъ—ул—вақоеъ» ва дигар маъхазҳои таърихӣ дар бораи ҳодисаҳои таърихӣ ҳудуди Хуросону Мовароуннахр дар давраи асрҳои миёна таълим дода шавад, аз аҳаммият ҳолӣ нест.

Аҳаммияти назариявии таҳқиқоти диссертатсионӣ ба он асоснок карда шудааст, ки натоиҷи таҳқиқоти диссертатсионии мазкурро метавон дар омӯзишу таҳлили марҳилаҳои мубрами таъриху этнографияи халқи тоҷик махсусан, вазъи сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоиву фарҳангии Хуросону Мовароуннахр дар асрҳои XV ва XVI истифода намуд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқ дар он ифода меёбад, ки натиҷаҳои онро метавон ҳангоми таҳияи маводди гуногуни илмӣ, таълимию методӣ ва хондани курсҳои махсус барои ихтисосҳои таърихӣ донишқадаву донишгоҳҳои олии кишвар мавриди истифода қарор дод. Маводди диссертатсия, ҳамчунин барои омӯзиш ва равшану возеҳ гардонидани масъалаҳои мубрами таърихшиносӣ ва сарчашмашиносии таърихӣ халқи тоҷики асрҳои XV ва XVI мусоидат менамояд.

Вобаста ба масъалагузорию дар диссертатсия ҷойдошта таҳлилу омӯзиши «Бадоеъ—ул—вақоеъ»-и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ ҳамчун сарчашмаи таърихӣ-этнографияи асрҳои XV-XVI» ва ҷойгоҳи он дар қиёс бо дигар осори таърихӣ ва таҳқиқоти илмӣ муосир мушаххас гардад. Зеро «Бадоеъ—ул—вақоеъ»-и Зайниддин Маҳмуди Восифӣ дар асоси санадҳои ҳаёти навишта шудааст. Он бисёр манзараҳои зиндагӣ, маишати табақаҳои гуногуни аҳолии Хуросону Мовароуннахрро бо қалами нависандаи ҳақиқатшино, ки худ шоҳид ва иштирокчи бевоситаи он воқеаҳо буд, бо як маҳорати устодона акс ёфтааст.

- **баён шудани** ҷойгоҳи «Бадоеъ—ул—вақоеъ»-и Восифӣ ҳамчун сарчашмаи таърихӣ-этнографӣ дар омӯзишу инъикоси воқеаҳои сиёсии Хуросону Мовароуннахр, инчунин, арзишҳои фарҳангӣ, худшиносии миллӣ, ҳудудҳои сиёсии омма аҳаммияти махсус дорад. Дар ин замина муносибаҳои фарҳангӣ усули натиҷабароши инсондӯстона дар ҳалли мушкилот дар минтақа доништа мешавад. Маросимҳои дафн, тӯй, хатнасур ва анъанаҳои миллӣ дар ҳаёти мардуми тоҷик дида мешуд.

ошкор гардидани ҷанбаҳои гуногуни сиёсӣ, иҷтимоиву иқтисодӣ ва фарҳангии мардуми Хуросону Мовароуннаҳри асрҳои XV–XVI муҳим аст. Муайян намудани шарҳи ҳол, муҳити илмӣ, вазъи сиёсии замони Зайниддини Маҳмуди Восифӣ ва пайдоиши асари «Бадоеъ–ул–вақоеъ» ҷолиби диққат ва қимати баланди илмиро доро аст. Ин мавзӯ таваҷҷуҳи бештари муҳаққиқонро ба худ ҷалб намудааст. Аммо шинохта шудани мақом, ҷойгоҳ ва моҳияти илмии асари Восифӣ «Бадоеъ–ул–вақоеъ», муайян намудани сарчашмаи илмии инкишофи он ва нақши он дар илми таърихшиносӣ аҳаммияти бузург дорад.

- омӯхта шудани масъалаҳои мубрами таърихи Хуросону Мовароуннаҳри асрҳои XV–XVI дар асоси «Бадоеъ–ул–вақоеъ»-и Зайниддини Маҳмуди Восифӣ ва ҳамзамонони ӯ, инчунин, муқоисаи онҳо ба манобеи таърихӣ ва таҳқиқоти баъдӣ муҳим мебошад.

- аз нав такмил додани барномаҳои таълимии фанни таърихи халқи тоҷик, такмили китобҳои дарсӣ ва аз ҳама муҳим, тадриси курси махсус дар факултетҳои таърихи макотиби олии рисолаи мазкур мусоидат менамояд.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаби дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешаванд, ки: натиҷаҳои он метавонад дар раванди такмили барномаву дастурҳои таълимӣ, дарсҳои курси махсуси омӯзишӣ дар ихтисосҳои марбут ба фанҳои ҷомеашиносии донишқадаву донишгоҳҳои олии ва равшану возеҳ сохтани баъзе масъалаҳои баҳсталаби таърихи халқи тоҷик ба таври васеъ мавриди истифода қарор гиранд.

- муайян карда шуданд, ки таҳқиқоти мазкур ва натиҷаҳои он метавонанд дар раванди омӯзиши таърихи халқи тоҷик, таърихнигории таърихи халқи тоҷик ва манбаъшиносӣ мавриди истифода қарор гиранд.

- офарида шуд: бори нахуст дар доираи як рисолаи ҷомеъ «Бадоеъ–ул–вақоеъ»-и Зайниддини Маҳмуди Восифӣ ҳамчун сарчашмаи муҳимми таърихиву этнографии асрҳои XV–XVI ва аҳаммияти он барои омӯзиши таърихи халқи тоҷик мавриди омӯзиш ва таҳқиқ қарор гирифт.

- муаррифӣ карда шуд: Ҷанбаҳои муҳимми таърихиву этнографии «Бадоеъ–ул–вақоеъ»-и Зайниддини Маҳмуди Восифӣ дар заминаи манбаъҳои таърихӣ, асар ва мақолаҳои илмиву таҳқиқотии муҳаққиқони минбаъда баррасӣ гадид.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар таҳияи диссертатсия, дақиқияти маълумот, кофӣ будани сарчашмаҳои таърихӣ, маводди таҳқиқотӣ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқот, ҳаҷми интишорот, таҳлил, баррасӣ ва муқоисаи илмию амалии нуктаҳои мавзӯи таҳқиқшаванда истифода гардида, ҳулосаву тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқоти назариявӣ ва амалӣ пешниҳод гардидаанд.

Ҳоя дар пояи «Бадоеъ–ул–вақоеъ»-и Зайниддини Маҳмуди Восифӣ, ки инъикосгари саҳифаҳои муҳимми таърихи сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Хуросону Мовароуннаҳри асрҳои XV–XVI мебошад, **асоснок шудааст.**

- **истифода шудаанд:** осори олимони хориҷӣ П.Н. Лерх, В.В. Бертельс, А.Н. Болдырев, А.А. Семёнов, А.М. Беленицкий, В.В. Бартольд, Е.А. Давидович, И.С. Брагинский ва ватанӣ аз қабилӣ С. Айнӣ, Б. Ғафуров, Э. Раҳмон, А. Мирзоев, А. Ҷалилов, А. Мухторов, Р. Ҳодизода, Д. Довудӣ, Я. Илясов, Н. Ҳотамов, С. Муллоҷонов, Ғ. Ғоибов, Ю. Ёкубов, В. Асрорӣ, Г. Чураева ва дигарон дар таълифи рисола мусоидат намуданд.

муайян шудаанд, ки дар «Бадоеъ-ул-вақсеъ»-и Восифӣ оид ба сиккаҳо ва муносибатҳои пулӣ дар ҳудуди давлати Темуриёну Шайбониён маълумот додааст. Ҳангоми омӯзиши асари мазкур маълумоти ҷолиби диққат оид ба пулҳои охири асри XV ва ибтидои асри XVI давраи давлатдории Темуриёну Шайбониён дастрас шудаанд, ки дар омӯзиши вазъи иҷтимоӣ, иқтисодӣ, сиёсӣ ва фарҳангии ин давраи таърихӣ нақши амалӣ доранд.

- **истифода шудаанд:** дар раванди таҳияи рисола усулҳои муносибати комилу системавӣ ва таърифи дар илми муосири таърих маъмул – таърихият, пайвастагии хронологӣ ва мантиқии баёни воқеаҳо, масъалагузорӣ, қиёси назарӣ, шаффофият ва воқеият дар асоси далелҳо, пайвастагии хронологӣ-мантиқӣ ва разиши омехтаи соҳавӣ кор гирифта шудааст.

Саҳми шахсии докталаби дарёфти дараҷаи илмӣ таҳия, асосноккунӣ, коркард ва таҳлили ҳамаҷонибаи мавзун таҳқиқоти диссертатсионӣ маҳсули ғайолияти шахсии муаллиф мебошад. Инчунин, муайян намудани мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, муайян намудани объект ва предмети таҳқиқот, гузоштани масъалаҳои асосии таҳқиқот, коркард ва тавсифи маълумотҳои бадастомада, коркарди муқаррароти назариявӣ ва методӣ, пешниҳод намудани тавсияҳои амалӣ инъикос меёбад.

Дар маҷлиси 07 октябри соли 2026 шурои диссертатсионӣ қарори сазовор доништани Сайдализода Рустам Абдулло ба дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих, аз рӯи ихтисоси 6.1.5. Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ қабул намуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ аз 16 нафар аъзои шурои диссертатсионӣ 13 нафар иштирок доштанд, аз ҷумла докторони илм аз рӯи ихтисоси 6.1.5. Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ 4 нафар. Аз 13 нафар аъзои шурои диссертатсионии дар ҷаласа иштирокдошта овоз доданд: тарафдор – 12 нафар, муқобил – як нафар, бюллетенҳои беэтибор – нест.

**Раиси шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои таърих**

Расулиён Қ.Р.

**Котиби илмӣ шурои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои таърих**

Умаров А.Қ.

07. 10. 2026